

nisterens Forslag om at lægge paa Cykler, Overvægt af Rejsegods og forskellige andre Biindtægter for Statsbanerne, er det Administrationens Mening ikke tillige at lægge paa Hurtigtogbilletterne. Det kan vel gøres i Henhold til Jernbanetakstloven, men naar vi nu vedtage det andet til Erstatning for den Merindtægt, som man ad den anden Vej vil have tilvebragt, maa man gaa ud fra, at det ikke er Meningen, at der skal lægges paa Hurtigtogbilletterne i Fremtiden.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg takker Flertallet, fordi det har sluttet sig til Lovforslaget, som det foreligger. Hvad angaar den Del af Lovforslaget, som ikke har faaet Udtryk i bestemte Paragraffer, men kun i Bemærkninger til Lovforslaget, der altsaa tillige være at betragte som Henstillinger eller Spørgsmaal til det høje Ting, og som navnlig gik ud paa at søge Dækning for 145,000 Kr. ved Hjælp af en Forhøjelse af Taksterne for Hurtigtogbilletter, har, som det fremgaar af Betænkningens 2den Side, hele Udvalget henstillet til mig at søge denne Forhøjelse paa de i Bilag I. omhandlede Poster i Stedet. Jeg skal imødekomme denne Henstilling fra hele Udvalget. Naar den ærede sidste Taler (H. L. Jørgensen) sagde, at han forudsatte, at det ikke var Meningen at tage Forhøjelsen begge Steder, kan det jo ikke være det ærede Medlems Mening dermed at ville insinuere, at jeg skulde have til Hensigt at „løbe om Hjørnet“ med Udvalget eller Folketinget ved efter at have faaet det til at anbefale Forhøjelser paa de ny Poster, tillige at tage Forhøjelserne paa de gamle. Det vil jeg selvfølgelig ikke gøre. Men hvis det skulde være det ærede Medlems Mening, at jeg dermed skulde for Tid og Evighed fraskrive Administrationen den Ret, som Takstloven af 1903 giver den til, naar det maatte findes rimeligt eller nødvendigt, at gaa til en højere Takst end den, man hidtil har fulgt, kan jeg ikke give Afkald derpaa. Af den Grund, der her er Tale om, de nu vedtagne Lønningslove, gaa vi ikke til nogen Forhøjelse af Hurtigtogbilletterne. Der maa komme noget nyt, inden vi gøre det. Andet har det ærede Medlem formodentlig heller ikke ment, og for saa vidt skal jeg altsaa ganske bekræfte Rigtigheden af, hvad han sagde.

Mindretallets Forslag om at stryge hele Lovforslaget, for saa vidt angaar Forhøjelserne, og kun beholde den ene Del

deraf, som angaar Nedsættelse, og føje en ny Nedsættelse til, kan jeg selvfølgelig ikke modtage. Jeg skal ikke her spille megen Tid paa at imødegaa de Betragtninger, som navnlig det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) saa overordentlig vidtløftigt og højstemt fremkom med. Jeg antager, at ærede Medlemmer nu have hørt dem tilstrækkelig ofte og ere i Stand til uden min Vejledning at vurdere dem. Naar man taler om, at der er Penge nok i Statskassen uden Hensyn til disse Forhøjelser, skal jeg dog blot minde om, at vi for det første nys have vedtaget en Finanslov, der, om jeg ikke husker fejl, vil medføre et Underskud af omtrent 6 Millioner Kr., dernæst en Toldlov, som, naar Kompensationslovene medregnes, er beregnet til et Underskud paa 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, og at vi endvidere endnu have mange Millioner tilbage paa Københavns Personbanegaard og paa Christiansborg Slot, at vi, som oplyst ved Jernbanelovens Behandling, have forestaaende Udvidelser af bestaaende Statsbaneanlæg, navnlig Stationer, til Beløb af op imod 100 Mill. Kr., saa jeg tror nok, at de 46 Millioner Kr., som det ærede Medlem fra Sorø ikke kan blive træt af at gentage, skulle faa Ben at gaa paa. Men jeg skal dertil føje den Oplysning, at ifølge en foreløbig Opgørelse, som jeg har modtaget i Gaar, have Statsbanerne i det nys afsluttede Finansaar, i god Overensstemmelse med, hvad man, efter hvad der er oplyst for Udvalget, maatte forudsætte, givet over 2 Mill. Kr. mindre i Overskud end i det foregaaende Finansaar. Under disse Omstændigheder tror jeg ikke, at nogen, som føler sit Ansvar som Folketingsmand, og som har stemt for Lønningslovene, vil nægte dette Forslag sin Stemme.

Naar det ærede Medlem fra Nykøbing, Falster, (Valdemar Olsen) stadig taler om, at man skal gøre Befordringen paa Statsbanerne saa billig som muligt, saa maa der vel være nogen Mening forbundet med dette „som muligt“. Jeg gaar indtil videre ud fra, at Meningen dermed er den, at man skal have en passende Forrentning af den i Statsbanerne anlagte Kapital ved Hjælp af Taksterne. Men med det Overskud, der nu er Tale om, har man ikke en Gang en passende Forrentning, ikke en Gang 3 pCt., af den i Banerne indestaaende Kapital — og det er, inden Lønningslovene have begyndt at virke. Jeg tror altsaa, at selv fra det Standpunkt, at man skal gøre Befordringen saa